

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΝΤΓΚΑΡ ΦΡΑΝΚΛΙΝ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΡΕ'Υ'ΝΟΛΤΣ

Ο δοσιόπ, πένθιμο, βαρύ, μοσοκότανο, φωτισμένο θαλάμι με τόν κόκκινο γόβαιο, που σπάζει το ραδιόφωνο. Μπροστά στην πόρτα, πάνω στο πάτωμα γυαλί, ήταν ξαλωμένος ο Μπομπ Ρένολτς, άκίνητος, χλωμός, με κλειστά μάτια. Στο δεξί του χέρι γυάλισε το ατσάλινο πιστόλι. Η Λάουρα Ρένολτς, μια όμορφη γυναίκα με πλατινένια μαλλιά, είχε καθίσει με τα μάτια της, σαν μαγνητισμένη, στο πτώμα του άνδρός της. Στο χέρι της έσφιγγε αόμοια ένα μαυρό για κρόο μπράουνινγκ. Ήνα τρίτο πρόσωπο, ο έμπορος Τζιμ Πέννερ, καθίσαε αλλη την τραγική σκηνή μ' άνοιχτό το στόμα, σαν άνθρωπος που είχε μαρμαρώσει στη θέα του. Το ραδιόφωνο σκόρπισε μέσα στο δωμάτιο τού ζεύγατος μια άργύρενη και λιπώτερη λαδονέχη μελωδία.

—Λάουρα... τόν σκότωσες !... ψθύρισε τρέμοντας συγχωριός ο Πέννερ.

—Μά θα σκότωσε σενα, αν δεν τόν σημάδαε στην καρδιά... τού άπληστης ή άμορφη γυναίκα, με μοσοκότανη φωνή. Έμπορος τώρα, Τζιμ !... Κλείσε το ραδιόφωνο !... Αυτή ή μελωδία με τρέλαινει. Μου φαίνεται πως βρισκομαι σε κη... δία...

'Ο Πέννερ, άργά, σαν αντάμιο, προχώρησε με φόβο και γύρισε το κομμάτι. Μία ξαρκική σιωπή άπλώθηκε στο δωμάτιο.

—'Αν δεν σου έχοταν αυτή ή τρέλλα, γ' άκουσιμπε τούξ Χαβανίζους τού ε'ρίτζε, δεν θα γ'νόταν ο φόνος. Μέσα στη σιωπή τής νύχτας θ' άκούγαε την πόρτα τής εισόδου, τά βήματα τού Μπομπ... ψθύρισε πάλι ο Πέννερ, με τρεμουλιαστή χελή.

Καί κίτταξε τού μπράουνινγκ, που άστραψε στά χέρια τής Λάουρας, μή τολμώντας νά ρίξει μιά ματιά στο πτώμα, που κοιτόταν πάνω στο χαλί.

—Το ραδιόφωνο μάζ έκανε καλό, μάζ βόθησε, τού έξηγήσε ή Λάουρα. Έκανε τόν ποροβολισμό νά μείν άκουστή ! Είμαι βέβαιη πως δεν μάζ άκουσε κανένας... Ναι ! Κανείς, Τζιμ !...

Κί άφρονιμάστριξε. Δεν άκούγονταν τίποτε, κανένας θορύβος.

—Βλάτεις ; είπε στόν Πέννερ. Τό ραδιόφωνο μάζ έσπασε.

'Ο έμπορος έσκυψε τού κ'ράνι του και διόστριξε σέ μαυρές σκέψεις.

—Λάουρα... παρατονέθηκε σέ λίγο. Έσύ μου είχες πη ότι ο άνδρας σου είχε πάει στο Σικάγο...

Έξισνή γύρισε άλόγιστα και κάμφωσε πάνω τού φωτεινά μάτια της, που πετούσαν παράξενες λάμψεις. Ήταν σαν μιά τίγρις, έτοιμη νά χιμιάξει στο θήμα της.

—Δεν είσαι καλά, Τζιμ !... τού φώναξε. Τολμάς λοπόν γ' άμφάλλεις ; Μά θα σου έλεγα νάρθεις έδω πέρα, στο σπίτι μου, αν δεν είχα άπολα ρετσίρε προάτα στο σταθμό τόν Μπομπ ; ... Τί τρώβεις εν' αιώτες ; Μήπως είναι τώρα καρός για καυγάδες ; Αυτό μάζ έλειπε !...

Κί Έξοφρα, σαν νά την έπασε έννας άπερίγραπτος πανικός, άρπάξε από τούς ώκιους τόν Πέννερ, τόν τρένατσε δύο-τρεις φορές και τού φώναξε κατά πρόσωπο :

—Τζιμ !... Για σενα ένινα φόνισσα !... Για σενα σκότωσα τόν Μπομπ !... Πρόεπει τώρα νά με βοηθήσης νά φύγω, νά γίνο άφαντη !... Όέλω λεφτά, Τζιμ, πολλά λεφτά... Γρήγορα ! Γρήγορα !... Πρόεπει νά τού σπάσω !

—Έ, ναι, ψθύρισε ο Πέννερ. Έγχες δίκιο... 'Αν δεν έφραχνες έσύ, θα με σκότωνε... Αυτό είναι αλήθεια. Μά...

—Είπες πως έχω δίκιο ; Έμπορος λοπόν ! Τί περιμένεις ; τού φώναξε πάλι ή Λάουρα.

Καί τώβλεε τά χέρια τής γύφω στο λαμό του.

—Ω, Τζιμ, αν ήξερες πόσο φοβάμαι !... τού είπε. Τζιμ, θα με πάσουν... Μήπως δεν στέλνουν και τίς γυναίκες στην ηλεκτρική καρέκλα ; Όέε μου !... Είναι τρομαρό ! Τζιμ ! Σώσε με !... Είναι καρός νά τού δίνο !... Καί γρήγορα κάλατα !...

—Ήσυχασε, ήσυχασε !... Άκουσέ με... ψθύρισε σαστισμένος ο Τζιμ.

—Νά ήσυχάσω ; Έκανε ή Λάουρα,

ξανατόνας σ' ένα έρωτικό κί άγριο γέλιο. Μά δεν έφραξε τί λέε, Τζιμ ! 'Από τί μιά στιγμή ως την άλλη μπορεί νά μάζ κανείς έδω μέσα, και τότε... θα δή τόν Μπομπ σκότωσαν...'

Κί έπειτα, με μια μυστηριώδη φωνή, πρόσθεσε :

—Τζιμ, μπήκαμε κί' οι δύο άπο την πόρτα τού κήπου. Δεν μάζ είδε κανείς. Έμπορος ! Φύγα έσύ άπο την ίδια πόρτα. Έγώ θα γυμώσω μιά βάλιτσα με τ' άπαράτητα και θα πάω νά μείνω σ' ένα νοσοκομείο, ως τού προί... Θα κάνω την άρροστη... Ευσταώς έχω έτοιμο καλάς τού διαδατηρό μου. Μά έχω άναγκη άπο λεφτά, Τζιμ. Άπόψε είχες μαζέ σου είκοσι χιλιάδες δολάρια... Δεν ήθελες νά τά κρυφεις στο σπίτι σου ; Έλε, Τζιμ. Δώσε μου αιώτα τά λεφτά. Μή μ' άφραξη νά με πιασουν και νά με στείλουν στην ηλεκτρική καρέκλα ! Αυτό ο θα άγριο γαι τού Μεξικό... 'Υστερ' άπο λίγες μέρες θάρρης κί' έσύ εκεί κάτω. Κί ήσυχια πάλι, θα παντρευτούμε και θα ένισουμε τριανταχρονίονα !...

—'Ο Πέννερ, άκίνητος, δεν έλεγε τίποτα.

—Δυστάξ, λοπόν ; Έκανε ή Λάουρα, έξελιξη από τού θύμω της. Άκουσε, Τζιμ. 'Αν με πιάσουν, θα πάω στο θηροκόπι τόν Μπομπ ! Τζιμ ! Μή μ' άφραξης άποστράτση, στην τραγική θέα που βρισκομαι τώρα ! Μά δεν μ' αγαπάς πιά ; Δεν θα μάζ άφαντισή κανείς, θα κλείσει τού σπίτι και θα πάω στο θηροκόπι ο κήρος Ρένολτς ; θα γύριξη από τού ταξίδι τού ύστερ' άπο μιά έβδομάδα... Πρόσεξτε; κάτω ; 'Ο Μπομπ, όπως κί' έσύ, μπήκε άπο την πόρτα τού κήπου. Δεν τόν είδε κανείς ! Φαίνεται πως μόλις έβγα από τού σταθμό πη ήξε άμωσος; κάτω από τού βεγόν... Είχε άπο κηρό ύποψης ότι τού άπατούσα με σενα...'

'Ο Πέννερ προχώρησε ένα βήμα και κίτταξε στά μάτια τής Λάουρας.

—Άκουσέ με προσεχτικά, τής είπε. Ένας κλέφτης μπήκε δω μέσα, την ώρα που βρισκόταν μόνος ο άνδρας σου. 'Ο Μπομπ θύθηκε νά τού ρίξει μιά πρόβια, ο κλέφτης και τόν σκότωσε. Δός μου τού πιστόλι σου...

'Ο Πέννερ πήρε τού μπράουνινγκ από τού χέρι τής Λάουρας και τού σκόπισε προσεχτικά, με τού μαντήλι του, γα νά έξαλαίσει τού διατυλιτικά άποστρώματα. Έπειτα τού έφραξε μια παραξένη ματιά και τού έχωσε γρήγορα στην τσέπη του.

—Καί τώρα, είπε στη Λάουρα, πρέπει νά στηροθετήσουμε τού πέρασμα τού κήπου. Τί ήθελε νά κλέψη ; Μά τί άλλο ; Τα άσημά...'

Κί' ο Πέννερ έφραξε άμωσος στην τραπεζαρία και ξαναγίρισε σέ λίγο μ' ένα τραπέζιανήθιμο γαμύτο άσημάνα μαχαρταρίσινα, δίσκους, βάζα και κίτταλλα. Έπειτα σκόρπισε κατωγής μερικά από τ' άσημάνα, και πηγαίνοντας κοντά στη Λάουρα, τής είπε μ' ένα θριαμβευτικό ύφος :

—Έμπορος !... Τί περιμένεις ; Έτοιμάσου !...

'Η Λάουρα έκανε ένα βήμα, μί την ίδια στιγμή άκούστριξε ένα δυνατό φρόνισμα !... Είχε φταρνιστή τού πτώμα !...

'Η γυναίκα με τά πλατινένια μαλλιά κέρωσε από τόν τρόμο της.

—Με τού πτώμα που έφραξε στη μέση του, θα μπορούσε νά φταρνιστή κί' έννας έλέφας !... τής είπε τότε ο Πέννερ, μ' ένα έρωτικό χαμόγελο.

—'Ο Πέννερ, άκίνητος, τής είπε τότε ο Πέννερ, μ' ένα έρωτικό χαμόγελο.

Κί' άρπάζοντας τού καπέλο του και τού πιστόλι του, ήρτασε στο διπλανό δωμάτιο κί' έφτασε κοντά στην πόρτα, γα νά βγή από τόν κήπο.

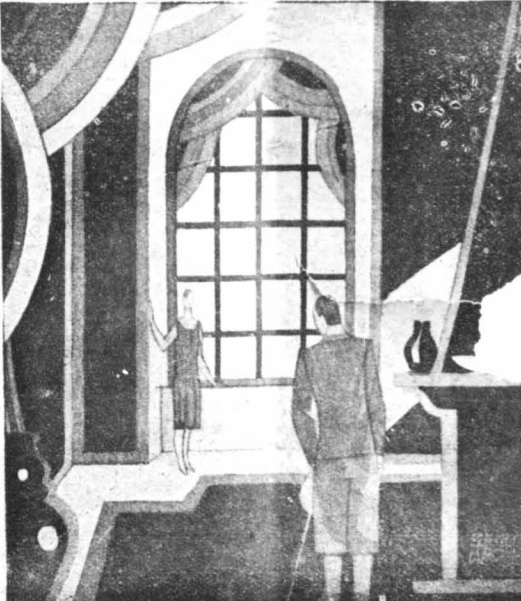
'Η Λάουρα, σασισμένη, τσίστριξε μπροστά στο μέν παραθύρο.

—Τρελλάθριξε ;

—Όόλου ! τής

'Από τού σπ' νά πού δ' —'γ

είπ

... ο κάλιε
... του πάνω σι
... ταν ψευτση, γ' αιώ
... τής έβρινε μέσα στο μπράουνινγκ. ...
... τής τού συλλογίστρια αυτό, κατάλαβα
... άμωσος πως μού παίζατε μιά πολύ
... έξισνη κομωδία !...

—Τζιμ ! φώναξε έκτετυτικά ή Λάουρα, με την έλπιδα ότι θα τόν παρόρισε πάλι στο διπλανό σαλόνι...

Μά ο Πέννερ, που ήταν βέβαιος πως ήταν άδίο τού πιστόλι τού Μπομπ Ρένολτς, μ' ένα πη'γμα άνοίξε την πόρτα και χάθηκε μέσα στόν κήπο...